

عنوان مقاله:

طراحی الگوی توسعه گردشگری فرهنگی با رویکرد موسیقی نواحی ایران

محل انتشار:

فصلنامه گردشگری فرهنگ، دوره 1، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سمیه گرجی دوز - دانشجوی دکتری مدیریت و برنامه ریزی فرهنگی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، ایران.

شیدا شکاری نمین - دانشجوی دکتری مدیریت و برنامه ریزی فرهنگی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، ایران.

خلاصه مقاله:

برای شناخت فرهنگ جامعه میزبان میتوان از موسیقی نواحی که شباهت بسیاری با فرهنگ آن جامعه دارد سود جست. جذب گردشگر براساس موسیقی محلی با توجه به تنوع قومی در ایران راهکار مناسبی به نظر میرسد اما آنطور که شایسته بوده به آن توجه نشده است. مسئله مورد توجه پژوهش این است که چگونه موسیقی محلی ایران در جذب گردشگران فرهنگی میتواند ثمربخش باشد. این تحقیق با استفاده از روش تئوری زمینهای ساختارگرا به مطالعه این نوع موسیقی با توجه به جذب گردشگران فرهنگی میپردازد. جمعآوری اطلاعات از طریق مصاحبه، مشاهده روی خط و جمعآوری مدارک و متون در چارچوب روش تئوری زمینهای و به وسیله نمونهگیری هدفمند گردآوری شده است. روش نمونهگیری نظری به صورت غیر تصادفی و انتخاب نمونهها همسوی هدف پژوهش بوده است. تعداد نمونهها از ابتدا مشخص نبوده و حین تحلیل دادهها ادامه یافت تا به اشباع نظری رسید. در این راستا از متخصصان موسیقی نواحی ایران و گردشگری مصاحبه به عمل آمده است. دادههایی که از مصاحبه با متخصصان و نخبگان بهدست آمد با استفاده از نرمافزار «ان ویو» کد گذاری (باز، محوری و انتخابی) صورت پذیرفت و ۳۷ مفهوم و ۶ مقوله خارج شد و «بدلشدن به جاذبه فرهنگی» مقوله مرکزی شد و در نهایت با مدل پارادایمی، تئوری خودبینانه ارائه شد. «ناآگاهی» و «شناخت و مشکلات زیرساختی» از عوامل مداخلهگر هستند. طراحی رویدادهایی با محوریت موسیقی محلی، جشنوارههای مشترک با دیگر کشورهایی که دارای زبان مشترک هم هستند به دلیل شباهتهای فرهنگی، اجرای موسیقی نواحی در مکانهای عمومی و طراحیکردن بستههای سفر با رویکرد موسیقی نواحی از روشهای توسعه گردشگری موسیقی است.

کلمات کلیدی:

گردشگری، گردشگری موسیقی، گردشگری فرهنگی، موسیقی نواحی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1185071>

